

magazine

Agrarisch opinieblad

uitgave van

Plattelands Post B.V.

MAART 1983 — 13e JAARGANG NO. 3

Pasen 1983

Grieken hebben het gevoel dat zuidelijke landen nog altijd veel tekort komen

Na een lange voorbereidingsperiode konden wij nu de Landbouwrap van 14 en 15 maart in Brussel benutten voor een gesprek met de Griekse minister van Landbouw Constantin Simitis. Een schriftelijke aankondiging van onze vragen gaf de minister de gelegenheid een grondige beantwoording voor te bereiden. Wij hebben gemeend daaraan weinig toe of af te moeten doen, ook al omdat de uitzonderlijke positie van het 10de EEG-lid Griekenland er duidelijk uit naar voren komt.

Constantin Simitis (47) is gehuwd en heeft 2 kinderen. Hij studeerde rechten en economie, de eerste in Duitsland van 1954 tot 1959 toen hij er promoveerde, de laatste in Engeland van 1961 tot 1963 aan de London School of Economics. Hij maakte een academische carrière eerst in het buitenland en sinds 1977 ook in Griekenland waar hij professor in het handelsrecht is aan de Pantios school voor Politieke Wetenschappen. Simitis heeft veel gepubliceerd in tijdschriften en ook verschillende boeken op zijn naam staan. Hij is voorts vanaf 1965 ook duidelijk politiek geëngageerd. Hij was actief tegen de aan de macht zijnde Junta in zijn land, moest jarenlang weer de wijk nemen naar West-Duitsland, was lid van de Nationale Raad van de Panhellenische Bevrijdingsbeweging en behoorde tot de oprichters van de PASOK (de Panhellenische Socialistische Beweging) waarvan hij nu nog lid van het Centrale Comité is. Hij is minister van landbouw

Prof. dr. Constantin Simitis

sinds zijn partij na de laatste verkiezingen aan de macht kwam.

De eerste vraag

Om maar direct met de belangrijkste vraag in huis te vallen: Griekenland is nu twee jaar lid van de EEG en heeft dus twee jaar ervaring met het Gemeenschappelijk landbouwbeleid. Een voorlopig oordeel is dus mogelijk: heeft de EEG voor (agrarisch) Griekenland zo ongeveer gebracht wat ervan verwacht werd, of is het méé, danwel tégen gevallen? Wat ervaart men als de belangrijkste plúspunten en wat als de belangrijkste minpunten?

En het antwoord:

Vóór de toetreding van Griekenland tot de

EEG konden de meningen er globaal in 3 groepen worden gerangschikt.

De eerste groep verkondigde dat het lidmaatschap van Griekenland een soort „Manna uit de hemel” zou zijn voor de Griekse landbouw. „De immense markt van 200 miljoen mensen waar de Griekse producten gemakkelijk zouden kunnen binnenkomen tegen hoge prijzen en de grote sommen geld die via verschillende fondsen van de Gemeenschap naar de Griekse landbouw zouden toevloeien” waren gedachten die door degenen die tot deze „school” behoorden, sterk naar voren werden gebracht.

Een andere groep verkondigde dat het lidmaatschap van Griekenland juist een ramp zou betekenen voor de Griekse landbouw. Zij wezen erop dat „de sinaasappel- en citroenbomen zouden worden uitgeschakeld”, dat de grote internationals het land zouden infiltreren en op de binnenlandse agrarische markt zouden gaan overheersen.

Er bestond echter tevens nog een derde groep, die een serieus onderzoek in deze zaak voorstond en bovendien verlangde dat er vaart gezet zou worden achter pogingen om de negatieve effecten van het lidmaatschap op te heffen.

Deze groep vroeg een soort bijzondere relatie tussen Griekenland en de EEG, die het mogelijk zou maken om volledig te profiteren van het Verdrag van Rome uit 1962 en tegelijkertijd de Griekse landbouw zou behoeden voor de ineenstorting, die bij een plotselinge toepassing van het Gemeenschappelijk landbouwbeleid werd verwacht.

Deze derde mening, die hoofdzakelijk gesteund werd door de politieke partij die nu de regering vormt, bleek de realiteit meer te benaderen dan de twee andere verwachtingspatronen.

Helaas werd onze vrees, dat de plotseling

„schok” bij de toetreding schade zou doen aan de Griekse landbouw, bewaarheid. Een voorbeeld ter illustratie: 1981, het eerste EEG-lidmaatschapsjaar van Griekenland, was ook het eerste jaar, waarin de Griekse agrarische handelsbalans met het Europa van de Negen negatief werd, na een periode van 20 jaar, waarin deze balans positief was geweest.

In 1981 ook steeg de import van agrarische producten vanuit de andere negen EEG-landen met 139% (28% in 1980). Aan de andere kant steeg de export van onze agrarische producten naar die Negen in 1981 slechts met ongeveer 25% (20% in 1980).

De propaganda van „de markt van 200 miljoen mensen die al onze producten zou opnemen” bleek niets anders dan een sprookje.

Het is moeilijk om alle voor- en nadelen van de Griekse toetreding op te sommen. Ik neem echter aan, aldus minister Simitis, dat één van de grootste voordelen is het onweerlegbare feit van een netto toevloeden van Gemeenschapsfondsen via de FEOGA naar de Griekse landbouw en het feit dat een deel van de nationale hulp van vóór de toetreding nu is vervangen door ondersteuning door de Gemeenschap (Durum tarwe, olijfolie).

Maar hij voegde er onmiddellijk aan toe dat de bedragen uit deze fondsen van beperkt belang zijn, wanneer ze vergeleken worden met de enorme verlegging van handelsstromen die gelijktijdig is opgetreden en die de algemene handelspositie sterk heeft gewijzigd ten nadele van de Griekse economie.

Tegelijkertijd vormen de onmogelijkheid voor Griekse producten om de Europese markten binnen te komen, vanwege onvoldoende bescherming van de Gemeenschap tegen importen uit derde landen, de afbraak van traditionele Griekse handelsstromen (vooral naar Oost-Europese landen), de onjuiste behandeling van typisch Griekse producten zoals katoen, en vooral het verschillend ontwikkelingsniveau van de Griekse landbouw, vergeleken met de landbouw in de overige lidstaten, ernstige nadelen die de positie van Griekenland in de Gemeenschap zeer moeilijk maken.

Vraag 2

De ervaring van het Nederlandse bedrijfsleven is geweest, dat de invoer van producten uit andere lidstaten in Griekenland af en toe (ineens) op meer problemen stuit dan verwacht zou mogen worden. Soms ontstaan er problemen door maximumprijzen, soms door deviezenbeperkingen, soms door nieuwe, speciale voorschriften en soms ontstaan er problemen op allerlei andere terreinen. Dat wekt elders irritatie, ook al omdat het de exporteurs eigenlijk altijd geld kost. Heeft de minister daar begrip voor en zou hij willen proberen die stenen des aanstoots te doen verdwijnen? Men is nu toch volwaardig lid van de Gemeenschap en

dient zich dan toch ook aan de spelregels te houden!? Of ziet de minister dat anders?

Antwoord:

De feiten wijzen uit, aldus minister Simitis, dat ondanks al die welbekende problemen de importen van agrarische producten vanuit de landen van de Gemeenschap sinds de Griekse toetreding sterk zijn gestegen. In het eerste lidmaatschapsjaar is de import van dergelijke producten gestegen met 139%, vergeleken met het voorgaande jaar. Zo'n ontwikkeling is niet eenvoudigweg tot stand gekomen door de aanpassing van invoerheffingen, maar is ook het resultaat van de substantiële opheffing van importdrempels van elke soort.

Wij hebben echter een aantal maatregelen getroffen, gebruikmakend van de mogelijkheden die artikel 130 van het toetredingsverdrag biedt, teneinde de import van bepaalde producten te beperken. Dit is niets anders dan gebruik maken van een middel, waarin het verdrag van Rome voorziet en waarvan vele lidstaten in het verleden gebruik gemaakt hebben. Natuurlijk hebben we daarover klachten binnengekregen. Ons is gezegd, dat we het principe van vrijhandelsverkeer zouden moeten blijven aanhangen. Maar wij moeten benadrukken, dat de bescherming van het inkomen van de agrarische bevolking, de zekerstelling van een bevredigende economische welvaart en het opheffen van ongelijkheden binnen de Gemeenschap voor ons even belangrijk zijn.

Vraag 3

Van Griekse zijde heeft men nogal eens de neiging om te zeggen dat het Gemeenschappelijk landbouwbeleid te weinig rekening houdt met de problemen van de zuidelijke landbouw en dan vooral met die van de Griekse. Het land kent een enorme inflatie en daarom zouden prijzen van hun producten in Brussel veel meer verhoogd moeten worden. Vindt Minister Simitis dat ook?

Er staat toch tegenover dat boven de (toch al forse) prijsverhogingen van de laatste jaren, aanpassingen van de groene koers hebben plaatsgevonden en aanpassing van het Griekse prijspeil in het algemeen aan dat van de EEG. Er zijn toch sterke prijsstijgingen geweest (20 à 25%). Wat wil de minister nu verder? Gelooft hij echt in wederom grote prijsverhogingen?

Er valt niet te ontkennen dat de Griekse landbouw het structureel veel moeilijker heeft dan die in de andere EEG-landen. Maar is minister Simitis er ook niet van overtuigd dat de oplossing voor deze problemen gevonden moet worden via sociaal beleid, regionaal beleid, enz.?

Antwoord:

Ik stem volledig in met het laatste deel van Uw vraag, aldus de minister, dat de structurele problemen van de Griekse landbouw niet via het prijsbeleid opgelost kunnen worden, maar via structurele

beleidsmaatregelen. Maar ik wijs U er op dat structuurveranderingen een toenemend bedrag aan investeringen vergen. Om deze investeringen in de landbouw mogelijk te maken, is een zò hoog inkomen op de landbouwbedrijven nodig, dat na aftrek voor levensonderhoud, een belangrijk deel van het inkomen beschikbaar blijft om de investeringen te kunnen financieren.

De vraag die dan rijst is waar het extra geld gevonden kan worden dat nodig is voor de noodzakelijke investeringen.

Als U hierbij in ogenschouw neemt, dat de levensstandaard van de Griekse landbouwer extreem laag is, vergeleken met de gemiddelde levensstandaard van de Nederlandse of Duitse agrarische producent, en als daaraan nog wordt toegevoegd dat 30% van de Griekse beroepsbevolking werkzaam is in de landbouw (hetgeen elke gedachte om via sociale beleidsmaatregelen hun inkomen te ondersteunen uitsluit), dan heeft U de redenen waarop mijn argumenten voor hogere prijzen gebaseerd zijn.

Laat mij U bovendien herinneren, zo ging Simitis verder, aan het feit dat aanpassing van de groene koersen enige extra verhoging van de prijzen in onze nationale munt ten gevolge heeft, maar deze verhogingen zijn uitsluitend een nationale zaak. Het is Grieks geld dat aan de agrarische producenten wordt uitgekeerd, wat op zich inflatieverhogend werkt. Wij kunnen dus niet accepteren dat aanpassing van de groene koersen zoiets als een „bonus” of een „gunst” van de Gemeenschap voor Griekenland genoemd wordt.

Vraag 4

In zijn algemeenheid zouden wij willen stellen dat u, in navolging van uw Italiaanse collega, herhaaldelijk de stelling verkondigt, dat de zuidelijke producenten in de EEG in vergelijking met de noordelijke stiefmoederlijk behandeld worden. De feiten wijzen echter anders uit: in totaal gaat er meer naar de zuidelijke producenten. Voor noordelijke producenten zijn er inmiddels garantie-drempels ingevoerd en medeverantwoordelijkheidshellingen, om de kosten wat in te perken. Moet dat ook niet voor verschillende zuidelijke producten? U zult er waarschijnlijk op willen wijzen dat er geen zuidelijke producten met grote overschotten zijn, maar in ieder geval kosten zij de EEG wel veel geld.

Antwoord:

Onze houding t.o.v. de voorstellen van de Commissie over de kwestie van de verhoging van de eigen bronnen van de Gemeenschap, aldus Simitis, komt neer op het doorbreken van de 1% limiet voor de BTW-afdracht, zolang een dergelijke actie maar gekoppeld wordt aan een differentiatie tussen de ene lidstaat en de andere op basis van een zekere progressie. Juist omdat wij menen, dat dit een zeer belangrijk probleem is, verkeren wij in ernstige twijfel omtrent de redelijkheid van

de Commissievoorstellen zoals die tot nu toe tot uitdrukking zijn gekomen. Naar onze opvatting is het zo, dat als de Commissie werkelijk van plan is nieuwe bronnen te zoeken voor fondsen ter financiering van nieuwe beleidsterreinen, dit niet noodzakelijkerwijs gevolgd moet worden door een gelijktijdige vermindering van aan de landbouw toegekende fondsen. Ik zou iets meer specifiek kunnen zijn en u mijn persoonlijke inzichten kunnen geven, zo ging de minister verder, wat een passende en juiste maatstaf zou kunnen zijn voor een verdere verhoging van de eigen inkomsten van de Commissie. Zo'n uitgangspunt zou zeer goed een percentage van de productiewaarde kunnen zijn, berekend voor producten, die een preferentiële behandeling krijgen in het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met inachtneming van de hoogte van de gemeenschappelijke bescherming. Het grootste nadeel van de BTW in deze tijd is zijn indirecte karakter die de belasting doet werken tegen een evenwichtige ontwikkeling van de Gemeenschap omdat de BTW **niët** werkt als een mechanisme **vóór** een herverdeling van inkomsten en uitbanning van ongelijkheden. Overigens, zo ging de minister verder, als wij ons beperken tot het eigen inkomen van de boeren, worden de resp. percentages (noord) 62 en (zuid) 38. Dit komt, omdat noordelijke producten op ongeveer 90% van het totaal aan exportondersteuning beslag leggen. Zoals u ziet wordt het denkbeeld van medeverantwoordelijkheid reeds toegepast voor zuidelijke producenten, hoewel er van hun producten geen grote overschotten zijn in de gemeenschap. Hetgeen u zelf terecht reeds opmerkte.

Vraag 5

Nu in het bijzonder graag even over olijfolie. In een groot gedeelte van de EEG is men verontrust over de kosten van het olijfoliebeleid in de Gemeenschap en het kennelijk gebrek aan controle op de besteding van die gelden. De productiesteun vindt plaats op basis van aangiften van duizenden kleine fabriekjes, wat deze aangiften de facto oncontroleerbaar maakt. Van tijd tot tijd duiken er telkens weer geruchten op dat er met die aangiften iets mis zou zijn. Is Minister Simitis ook niet van mening dat iedere bron van wantrouwen weggenomen moet worden en is hij dan bereid om mee te zoeken naar een meer controleerbare basis, bijv. steun per ha of per boom?

Antwoord:

Er is veel beschreven en gesproken over de kosten voor de Gemeenschap van de gemeenschapspolitiek in de olijfolie-sector, aldus de Griekse minister. Dit gebeurde vooral als een reactie op verslagen in de pers omtrent vermeend wanbeheer bij betalingen van productiesteun in Italië en Griekenland. Op die ongefundeerde beschuldigingen zijn zowel van onze kant als van Italiaanse zijde

antwoorden gekomen. Wij geloven niet dat de lasten van de olijfolie voor het budget bijzonder zwaar zijn voor de Gemeenschap van de Tien. (4 à 5% van FEOGA-garantie) Dit wordt temeer duidelijk, als deze kosten worden vergeleken met de kosten voor andere, vergelijkbare producten als koolzaad en zonnebloempitten. Wij hebben zelf de aandacht gevestigd op het gebrek aan voldoende controle die wordt uitgeoefend door de voorschriften van de Commissie en wij hebben verdergaande administratieve controles opgelegd dan door de Gemeenschap wordt voorgeschreven (d.i. beperkte hulp aan producenten, die niet tot producentengroeperingen behoren en die beweren, dat zij meer geproduceerd hebben dan hetgeen redelijkerwijze verwacht mocht worden.) Desalniettemin streven wij verbetering van de controleschema's na en sluiten wij ons aan bij de Gemeenschapscommissie die terzake speciale voorstellen heeft gedaan. Het bestaan van kleine bedrijven en het grote aantal aanvragen veroorzaken geen onoverkomelijke hinderpalen. Het probleem zal worden opgelost door verantwoordelijkheden vast te stellen voor producentengroeperingen en hun overkoepelende organisaties, alswel door hun wettelijke verantwoordelijkheden uit te breiden. Het administratieve werk zal daardoor veel vergemakkelijkt worden. De omschakeling van het huidige systeem voor productiehulp naar een systeem, gebaseerd op een steun per boom of per ha lost het probleem van de controle niet op! Controles zullen op dezelfde wijze moeten worden voortgezet. Bovendien heeft hulp per boom of per eenheid van bebouwd gebied geen economische functie en wordt, strikt genomen, een sociale maatregel. Als de olijfolieproducent wordt beroofd van de economische aansporing om efficiënter te produceren, zal hij worden aangemoedigd alle pogingen tot kwaliteitsverbetering van zijn product en zijn productiemethodes te laten varen.

Vraag 6

Wij zouden graag ook een vraag willen stellen over **rozijnen**, een typisch Grieks product, waar de EEG een steunregeling voor heeft. Toen die 1½ jaar geleden ingevoerd werd dacht men er per jaar een 25 à 30 miljoen ECU voor nodig te hebben, maar het eerste jaar kostte al ruim 130 miljoen ECU en er liggen nog 60.000 ton van oogst 1981 onverkoopbaar in opslag! Bewijst dat niet dat destijds terecht gevraagd werd om een voorzichtiger steunbeleid en in ieder geval een plafonnering van de kosten!? Hoe moet het nu verder met de rozijnenregeling? Men kan ze toch niet onbeperkt blijven opslaan?

Antwoord:

Ik ben blij dat u mij gelegenheid geeft enig licht te werpen op de geschiedenis van

gedroogde rozijnen, die zo belangrijk zijn voor Griekenland en de Gemeenschap, zo begon Simitis zijn antwoord. Inderdaad had de Commissie de kosten voor het Gemeenschappelijk budget op het door u genoemde bedrag geschat. De schattingen van de Commissie waren evenwel gebaseerd op het verkeerde uitgangspunt dat het product gemiddeld ongeveer 6 maanden per jaar in opslag zou blijven. Dit werd voldoende geacht om het product met behulp van een steunbedrag voor de verduurzamer op de markt te kunnen verkopen. Evenwel, na het einde van het eerste jaar Gemeenschapsbeleid voor de totale hoeveelheden van Griekse rozijnen bereikten de kosten voor FEOGA een bedrag van 60 miljoen ECU's en het is juist dat er ongeveer 50.000 ton gedroogde rozijnen, geoogst in 1981, in voorraad liggen en bestemd zijn om te worden gedistilleerd of te worden omgezet in dierlijk voedsel. Het restant van de totale hoeveelheid van 95.000 ton, waarvan 43.000 ton bestond uit gedroogde rozijnen van de soultanina variëteit, werden tegen het einde van het marktjaar op de markt verkocht. Die hoeveelheid was ongeveer 9 maanden opgeslagen. Daarom zal FEOGA de lasten van opslagkosten hebben te dragen ofwel ongeveer 57 miljoen ECU's als er na maart 1983 geen voorraden overblijven. Er is bij ons geen enkele twijfel dat het systeem radicaal zal moeten worden verbeterd. Desalniettemin kan ik **niët** accoord gaan met uw idee een maximum-plafond van uitgaven vast te stellen, zowel op principiële als op materiële gronden. Een dergelijk plafond bestaat heden ten dage voor geen enkel Gemeenschapsproduct! Ik zou de voorkeur geven aan een systeem van variabele prijzen, wanneer uit interventie gekocht wordt, hetgeen de meeste kosten voor FEOGA zou uitsluiten. Zo'n systeem wordt toegepast voor alle Gemeenschapsproducten die in interventie worden gegeven. Bovendien zou een parallelsysteem van minimumprijzen voor import uit Derde landen een verhoging van de verkoopprijzen bewerkstelligen. Deze twee maatregelen kunnen leiden tot een aanzienlijke vermindering van Gemeenschapskosten. Teneinde de effectiviteit van de toepassing van een minimumimportprijs aan de grenzen van de Gemeenschap te doen begrijpen, wil ik U enige algemene en korte inlichtingen omtrent de stand van zaken gedurende twee verschillende marktjaren geven, die van oogst 1981, gedurende welke er geen minimumprijs was voor 3de landen-import en die voor van oogst 1982, voor welke een minumprijs gold. Gedurende het eerste marktjaar werden tot februari slechts 4000 ton gedroogde rozijnen verkocht van een totaal van 98.000 ton, zodat er 94.000 ton voor een productieopslag bleef. Gedurende de tweede periode werden meer dan 60.000 ton verkocht van een totale hoeveelheid van 75.000 ton!

Tenslotte: Gedroogde rozijnen zijn de enige bron van inkomsten voor zeer veel gezinnen in een beperkt aantal landelijke gebieden in de Gemeenschap. Bij de beoordeling moet men daarmee wel rekening houden!

Vraag 7

Hoe kijkt minister Simitis aan tegen de verhouding met Derde landen?
In de noordelijke landen van de Gemeenschap bestaat een toenemende beduchtheid voor conflicten met handelspartners, wat meebrengt dat men in ons beleid meer rekening zou willen gaan houden met de vraag hoe anderen er tegenaan kijken. Is de minister het daar mee eens of ziet hij toch meer in een onafhankelijker, vooral protectionistischer opstelling?

Antwoord:

We kunnen de relatie met Derde landen onmogelijk met een paar opmerkingen afdoen, aldus Simitis. Hij wilde slechts in het kort ingaan op het probleem van de internationale handel, aannemende dat wij in onze vraag daar op doelden. Hoewel hij de neiging heeft om in te stemmen met de mening dat een aantal belangrijke gebreken in de wereldeconomie ontstonden als gevolg van irrationele ingrepen, gelooft hij toch dat de agrarische sektor om natuurlijke, historische, sociale en economische redenen substantiële verschillen vertoont met andere sectoren van het economisch leven en dat daardoor de regels van een ongelimiteerd liberalisme niet van toepassing op de landbouw kunnen zijn.

De kern van de zaak ligt naar Simitis' mening in de ongelijke internationale verdeling van inkomens en welvaart en dat is volgens hem dan ook de richting waarin we de juiste oplossing zouden moeten zoeken. Zij stellen als middel voor de oplossing van bestaande problemen voor het nemen van specifieke maatregelen, die in principe niet noodzakelijkerwijze een radicale afwijking van het Gemeenschappelijk landbouwbeleid inhouden en zij beaamen voorts dat een openlijke internationale handelsoorlog onder de huidige omstandigheden met alle middelen vermeden dient te worden. De fabrieken zijn in het verleden in de gelegenheid geweest om hun instemming te betuigen met een dynamisch exportbeleid op Gemeenschapsniveau, hetgeen echter geen vermindering van de ondersteuning voor agrarische inkomens en speciaal voor de inkomens in de minder ontwikkelde Lidstaten zou moeten inhouden. Zij geloven dat een dergelijk beleid een middel zou kunnen zijn om hun inkomens zeker te stellen.

De landbouw is in Griekenland een essentieel onderdeel van de nationale economie en een sektor van primair belang. Zijn betekenis is niet alleen te danken aan het feit dat hij de primaire voedingsmiddelen voor de bevolking en primaire grondstoffen voor de industrie

verschafft, maar ook aan het feit dat de landbouw substantieel bijdraagt aan het nationale inkomen, de werkgelegenheid en een evenwichtige betalingsbalans. Juist daarom hechten de Grieken veel waarde aan de export van verse en bewerkte agrarische producten.

Veel van de voor hen interessante markten zijn gelegen in Derde landen en vooral ook om die reden geven zij steun aan het opstellen van een systematisch en geïntegreerd gemeenschappelijk exportbeleid voor agrarische producten.

Vraag 8

Hoe kijkt minister Simitis aan tegen de landbouwpolitiek van de EEG. Men zegt wel eens dat hij er alleen in geïnteresseerd is als er mogelijkheden zijn om de voortbrenging van bepaalde producten in Griekenland te stimuleren. Maar er zal toch wel een verdergaande belangstelling zijn en waar gaat die dan in het bijzonder naar uit?

Antwoord:

Dit is de eerste keer aldus de Griekse minister dat ik geconfronteerd wordt met de beschuldiging als zou ik „alleen geïnteresseerd zijn in het gemeenschappelijk landbouwbeleid als er een kans bestaat om de groei van bepaalde Griekse producten te stimuleren”. Het tegendeel is waar!

Mijn regering is waarachtig en diep geïnteresseerd in de Gemeenschappelijke landbouwpolitiek en met name in het veranderen van het huidige beleid in de richting van — niet alleen met woorden, maar ook met daden — een werkelijk Europees gerichte politiek.

Laat mij de essentiële elementen van de in onze ogen op korte termijn noodzakelijke hervorming van het landbouwbeleid herhalen.

Ten eerste: de Gemeenschappelijke politiek moet de landbouw in alle lidstaten gelijk behandelen.

Ten tweede: omdat de agrarische structuur en ontwikkeling van de lidstaten onderling zoveel verschillen vertonen, komt de noodzaak naar voren het landbouwbeleid selectiever te richten ten voordele van de produkten uit gebieden die minder ontwikkeld zijn.

Ten derde: in de context van de eerdere beschouwingen, en rekening houdend met de noodzaak van een gemeenschappelijke markt, stellen we voor de instelling van een systeem van selectieve inkomenssteun en investeringssteun ten voordele van producenten in minder ontwikkelde produktiegebieden.

Ten vierde: teneinde de noodzakelijke structuurveranderingen te kunnen versnellen is een radicale verandering in de toewijzing van gelden aan het FEOGA-garantiefonds en het FEOGA-Orientatiefonds, ten voordele van het laatste noodzakelijk.

Ten vijfde: eveneens is een radicale verandering noodzakelijk in het gehele structuurbeleid van de Gemeenschap op

agrarisch gebied en tegelijkertijd een betere coördinatie tussen structuurbeleid, sociaal beleid en regionaal beleid.

Ten zesde: hoewel wij niet geloven in enige vorm van handelsbelemmeringen tegen de importen uit derde landen, moeten we benadrukken dat dit principe niet alleen van toepassing moet zijn op de Mediterrane producten, maar voor alle producten van de Gemeenschap moet gelden.

Als we tegen protectie zijn, moeten we de protectie voor alle producten afschaffen.

Als we voor protectie zijn, moeten Griekenland en de andere lidstaten gelijk behandeld worden.

Vraag 9

In het 2de halfjaar 1983 zullen Grieken de verschillende voorzitterszetels in de EEG bezetten. Hebben zij daar in het algemeen bepaalde verwachtingen over, dwz. hebben zij bepaalde doelen voor ogen die men in die periode graag zou willen bereiken. En staat dat dan bij minister Simitis in het bijzonder in verband met de Gemeenschappelijke landbouwpolitiek?

Antwoord:

Griekenland zal inderdaad, voor de eerste keer in de geschiedenis van de EEG het voorzitterschap gaan uitoefenen.

Deze gebeurtenis zal een interessante en waardevolle ervaring zijn voor ons land, voor zijn 9 partners in de Gemeenschap en voor derde landen wat betreft hun relatie met de EEG.

De minister-president en de minister van buitenlandse zaken zullen op een geschikte datum later in dit jaar een verklaring afgeven met betrekking tot de doelen, die bij het voorzitterschap zullen worden nagestreefd.

De selectie van onderwerpen en problemen op agrarisch gebied hangt niet uitsluitend van ons af, maar zal sterk afhankelijk zijn van de nieuwe voorstellen die door de Europese Commissie ter behandeling in de Raad zullen worden voorgedragen en, van hetgeen wij zullen „erven” van het voorzitterschap van West-Duitsland, aldus Simitis.

Hij wilde toch ook wel enkele punten noemen, die tussen juli en december 1983 in de Europese Raad zullen worden besproken: het programma voor het Mediterrane gebied, de nieuwe structuurpolitiek, die momenteel nog gebaseerd is op directieven en voorschriften die aan het einde van dit jaar aflopen, een betere regeling van de exporten van Nieuw-Zeelandse boter naar de Gemeenschap en wellicht problemen op agrarisch-monetair gebied, zomede ongetwijfeld veterinaire problemen.

Padmos

Αρχείο

34.2

*With the compliments
of the Agricultural Counsellor
of the Royal Netherlands Embassy*